

Decreto Primum inter, de aprobación definitiva del Opus Dei y sus Constituciones, como Instituto Secular de derecho pontificio; 16- VI-1950.

“El itinerario jurídico del Opus Dei. Historia y defensa de un carisma”. Libro escrito por A. de Fuenmayor, V. Gómez-Iglesias y J. L. Illanes

19/01/2012

AGP, Sezione Giuridica, V/15097.

SEGRETERIA

DELLA

SACRA CONGREGAZIONE Num. Prot.
1. S. 1-47.

DEI RELIGIOSI

DECRETUM

Primum inter Instituta saecularia
quod promulgata Constitutione
Apostolica "Provida Mater Ecclesia",
ad ipsius Apostolicae Constitutionis
normam, Laudis Decretum
promeruit, indeque iuris pontificalii
evasit, fuit Institutum quod Opus Dei
audit. Ipsum, Matriti anno
MDCCCCXXVIII a Rev.mo Patre
Domino Iosepho Maria Escrivá de

Balaguer conditum, die XIX martii
an. MDCCCCXXXXI ab Episcopo
Matritensi ad formam Piae Unionis
redactum fuit. Postea, ita florens
apparuit tum alumnorum copia, tum
uberibus fructibus ubicumque
collectis, ut, Sancta Sede ad normam
iuris consulta (can. 492, § 1),
veniaque pontificia die XI octobris
an. MDCCCCXXXXIII obtenta, ipse
Exc.mus Episcopus Matritensis
praefatum Institutum in Societatem
vitae communis sine votis publicis,
die VIII decembris eiusdem anni,
canonice erexit.

Ex Laudis Decreti concessione, atque
ex pontificia Constitutionum
approbatione, hisce decurrentibus
annis novus mirabilis expansionis
impetus Instituto obvenit. Atque in
primis numerus sodalium, qui Deo et
animabus in Instituto plene
consecrantur, ita, Dei benignitate,
multiplicatus fuit, ut parvum granum
sinapis in dominico agro seminatum,

quasi in magnam arborem mirum in modum creverit. His viris ac mulieribus omnino Deo et Ecclesi e consecratis addi debent non pauci qui diversis regionibus Instituto ut membra Supernumeraria addicta fuerunt, quae strenue proelia Domini totis viribus proeliantur. Quoad expansionem territorialem, jam plus quam centum Instituti Opus Dei sedes numerantur in pluribus Europae nationibus, in Americis Septentrionali; Centrali et Meridionali, atque in Africa diffusae.

Huic singulari diffusioni ac multiplicationi, impulsio, intentio atque efficacia ministeriorum Operis Dei adaequate respondent. Quibus permotus, ut necessitati atque utilitati consuleret, Rev.mus Pater Dominus Fundator preces ad SS.mum Dominum Nostrum Pium, Divina Providentia Papam XII, una cum suo Consilio Generali, supplices dedit ut, ceteris dilationibus omissis,

statim Decretum definitivas approbationis Instituti ac Constitutionum Operi Dei concederetur. Ad rem plenius declarandam obtulit insuper Operis Dei solidam atque in iure fundatam illustrationem: et par; tempore, centum ac decem Praesules, inter quos duodecim Em.mi Patres Cardinales -ex ipsis, quatuor e Curia Romana- ac sex et viginti Exc.mi Archiepiscopi, proprias Litteras Commendaticias, laudibus plenas, ad Sanctam Sedem miserunt ut SS.mus Dominus gratiam a laudato Instituto expostulatam benigne elargiri dignaretur.

Omnibus collectis paratisque documentis ad concessionem Decreti approbationis definitivae spectantibus, ceterisque necessariis ex praxi stiloque Curiae, res, in Commissione Consultorum semel iterumque discussa atque ad trutinam revocata, cum Consultores

omnes expostulatae concessioni
favissent, ad Congressum plenum die
I aprilis labentis anni Maximi
Iubilaei, MDCCCCL, relata fuit.

Congressus plenus, precibus
meritissimi Conditoris Operis Dei
aures praebens, concessionem
approbationis definitivae decrevit.
Ipse Congressus, praeside Em.mo
Sacrae Congregationis Cardinali
Praefecto, voluit etiam, relate ad
Constitutiones, ut quae Institutorum
novitate difficultatem quamdam
offerre viderentur, audito Rev.mo
Patre Domino Fundatore Operis Dei,
ex allatis ab ipso declarationibus ac
commentariis, a Commissione
Consultorum dilucidarentur.

Post satis longum rerum omnium
examen, quae ratione novitatis
peculiarem difficultatem prae se
ferebant, Constitutiones accurate in
singulis fixae ac definitae fuerunt.
Praecipua quae ad Instituti

ordinationem, compaginem
rationemque pertinent, ne dubium
quodlibet in posterum remaneat, hic
breviter expresse recensere visum
est:

I. NATURA ET RATIO INSTITUTI OPUS DEI.

Opus Dei est Institutum saeculare ad normam Const. Ap. "Provida Mater Ecclesia", cuius membra ad perfectionem evangelicam completam in saeculo adipiscendam et exercendam efficaciter tendunt et se tota apostolatui dedicant ("Provida Mater Ecclesia", Art. 1). Haec plena totius vitae ad perfectionem atque apostolatum in saeculo consecratio, practice et efficaciter obtineri debet: per consilia evangelica votis socialibus, seu privatis recognitis, temporariis prius, perpetuis postea firmata; per virtutum moralium et christianarum exercitium, et speciatim per laboris quotidiani

ordinarii et professionalis
sanctificationem; et, denique, per
observantiam piorum officiorum,
quae ad vota sustinenda, fovenda et
exequenda necessaria moraliter
sunt.

Finis Instituti Opus Dei aspectus
genericus est Dei gloria ex filiali
dilectione. omni studio per Christum
Dominum, cum Ipso et in Ipso,
quaerenda, atque sanctificatio
sodalium in saeculo peragenda.
Aspectus vero peculiaris, arete atque
intrinsece cum sanctificatione atque
spiritu Instituti perpetuo coniunctus
(Ioann. XVII, 19) est totis viribus
adiaborare ut classis quae dicitur
intellectualis, quaeque, vel ob
doctrinam, qua pollet, vel ob
munera, quae exercet, vel ob
dignitatem, qua insignitur, est
moderatrix societatis civilis, Christi
Domini praeceptis adhaereat,
ipsaque in proxim deducat: et etiam
inter omnes classes civilis societatis

vitam perfectionis in saeculo fovere et diffundere, atque viros ac mulieres informare ad apostolatum in saeculo exercendum.

Etsi Opus Dei, ex ordinaria membrorum suorum condicione Institutum laicale videtur (cc. 488, 4°; 673; § 2; Const. "Provida Mater Ecclesia", Art. 1) tamen, ultra ipsum, Societas Sacerdotalis Sanctae Crucis quoad illa, quae ipsam ipsorumque membra directo tangunt, Instituti clericalis figuram induit. Immo, eo quod Societas Sacerdotalis Sanctae Civcis totum Opus Dei penitus informat et penetrat, non quidem singulis membris laicis officia, iura et privilegia clericalia applicantur: sed totum Instituti Opus Dei corpus, ad normam Constitutionum praescriptorumque Sanctae Sedis, Institutis clericalibus iuridice aequiparatur.

II. INSTITUTI ORDINATIO.

Opus Dei dupli veluti corpore
constat, virorum scilicet et
mulierum, sub unico Superiore seu
Praeside Generali, quem Patrem
appellant.

Utrumque ex his duobus corporibus
utitur propria, ideoque prorsus
seiuncta hierarchia, in singulis
regiminis gradibus. Inter se tamen
binae huiusmodi Instituti partes
communi spiritu ascetico et
apostolico, generalibus praescriptis
in quibus hic communis spiritus
definitur, atque efficaci virium et
laborum coordinatione, arete
coniunguntur ad apostolatum unum,
compactum, magisque intensem
atque completum, sub unica
suprema auctoritate, reddendum.

In Sectione virorum, classis
sacerdotalis subnotanda est. Ob
integralm demissamque
venerationem qua sodales omnes
Sacerdotium prosequuntur, haec

sacerdotalis condicio, quamvis classis diversa iuridice in Instituto Opus Dei consideranda non sit, cardinale momentum in Instituto habet, praecipuas ex regula in ipso directionis functiones exercet, et merito quasi eiusdem animam constituere censetur.

Condicio tamen sacerdotalis in Instituto peculiarem categoriam atque sociale corpus constituit (Const., n. 1), quod proprio etiam nomine insignitur, scilicet: Societas Sacerdotalis Sanctae Crucis. Et ex laudato erga Sacerdotium venerationis sensu, qui omnia in Opus Dei vivificat, communi titulo Opus Dei praemittitur huius Societatis Sacerdotalis denominatio, ita ut recognitus Instituti titulus completus sit: Societas Sacerdotalis Sanctae Crucis et Opus Dei.

Ceterum, omnes omnino Instituti sodales eodem spiritu ascetico et

apostolico vere sacerdotali informantur (I Petr. II, 5, 9), omnes in unum consummari contendunt (loan. XVII, 23), adeo ut condicio laicalis solidis et authenticis virtutibus sacerdotalibus informetur, sanctitatem sacerdotalem penitus colat et quodammodo veluti gradus ad Sacerdotium habeatur. Omnes igitur sodales laici Numerarū vere parati ad ipsum inveniuntur, si, sacerdotalis vocationis signis in eis legitime repertis, ad altare a Praeside Generali invitentur.

In Sectione virorum, illi prae primis recensendi sunt qui ipsius membra proprio strictoque sensu dicuntur, et Numerarij audiunt. Ipsi, superatis omnibus praescriptis probationibus riteque emerso formationis tempore, votis socialibus Instituto incorporantur. Numerarias Oblati proxime accedunt. Hi, ob peculiarem suam vocationem, aut quia diversis rationibus praepediuntur quominus

Numerarū evadere valeant, in hac altera categoria sodalium manent, quin proinde omnibus Numerariorum iuribus frui ipsorumve officüs singulis ligari possint. Oblati tamen omnia habent quae in Constitutione Apostolica "Provida Mater Ecclesia" ad completam perfectionis professionem exiguntur (Art. III). Praeterea, etsi vitam familiae in Instituto ex regula non agunt, votis tamen socialibus Operi Dei incorporantur; et fere omnibus Constitutionum et Statutorum pro Numerarais praescriptis subüciuntur. Oblatos sequuntur Supernumerarii, qui consiliorum evangelicorum in proprio statu professione, atqué spiritus et apostolatus Instituti participatione, ipsi associantur.

In Sectione autem mulierum Operis Dei distinguendae p̄ae primis sunt sodales Numerariae. Hae, pari-

ratione ac Numerarii, votis socialibus temporariis prius et postea perpetuis, rite superatis probationibus, Instituto ligantur. Omnes vitam familiae in Opere Dei ex regula ducunt, et omnibus singulisque praescriptis Constitutionum subiiciuntur. Inter Numerarias, ratione praecipue ministeriorum quibus ipsae in Instituto occupantur, duplex sectio distinguitur, scilicet: illarum quae simpliciter Numerariae audiunt, et earum quae Numerariae Inservientes nuncupantur. Utraque haec sectio in unum revera fusa et consummata prorsus est.

Inservientes, ad exemplum Domini, qui ministrare venit et non ministrara (Math. XX, 28), et Beatae Virginis Mariae, Ancillae Domini (Luc. 1, 38), vera humilitate et charitate actae, manualia domestica ministeria, quae Marthae dicuntur, interiore autem Mariae spiritu animatae, exercent, ipsisque speciatim destinantur: Superiorum

tamen iudicio, participare poterunt labores alterius categoriae, in apostolatus subsidium. Etiam in mulierum Sectione Oblatae et Supernumerariae admittuntur, eadem ratione ac Oblati et Supernumerarii in Sectione virorum.

Desiderio acta professionem authenticae et completae perfectionis inter sacerdotes dioecesanos excitandi, fovendi dirigendique, Societas Sacerdotalis Sanctae Crucis sibi sacerdotes ut Oblatos et Supernumerarios adscribit, prout plene vel minus plene pro singulorum vocatione perfectionem in Societate ipsa profitentur, quin eorum dioecesana condicio plenaque Ordinarias subiectio quoquo modo ex hac consecratione afficiatur. Spiritus quo hi sacerdotes informantur, ita exprimi potest: "nihil sine Episcopo", quod parí prorsus modo complecti debet tam eorum Domino in

Societate consecrationem, quam omnem ipsorum vitam sacerdotalem. Finis vero peculiaris horum sodalium est vitam perfectionis atque sensum plenae Ordinariis deditiois impense in clero dioecesano promovere; et inter sacerdotes cleri dioecesani vitam communem fovere, prout Ordinario loci expedire videatur.

III. APOSTOLATUS SODALIUM INSTITUTI RATIO ATQUE OPERA.

Instituti sodales, speciali Dei vocatione, in saeculo vivunt: et, sub communibus vestibus vivendique rationibus, veluti ex saeculo ipso apostolatum exercent. Ut id praestare valeant, externe in omnibus, quae saecularibus sunt communia et a statu perfectionis non aliena, ut alii cives propriae condicionis ac professionis se gerunt, vestiunt vitamque ducunt.

Praeterea, in omnibus quae propriam saecularem professionem ac condicionem tangunt quaeque ad ipsam quoquo modo sese referunt, ut alia; cives negotiantur, quin tamen ulla ratione Ecclesiam vel Institutum ad respondendum iuridice vel moraliter ex suis actibus negotiisve cogant. Omnes civiles honestas profesiones maxima sollertia exercent: et quamvis profanae sint, socii, saepius renovata intentione, fervido interioris vitae cultu, continua atque hilar; su; abnegatione, paenitentia duri tenacisque laboris qui sub omni respectu perfectus evadat, eas sanctificare iugiter satagunt.

Leges civiles reverentur atque officia civium singula fideliter ex conscientia observare nituntur, quin ullis iustis legibus seu ofciis, specioso quolibet praetextu, se subtrahere velint. Par; modo, omnia civilia politica aura, nullo imprudenter

excepto, sibi vindicare debent atque ad bonum publicum tenaci animo exercere tenentur. Opus Dei nullam peculiarem politicam opinionem suis sodalibus imponit. Ab omnibus tamen prorsus sinceram ex conscientia Statui fidelitatem, atque ipsi in omnibus, quae licita sunt, obedientiam exigit.

Quo melius ut saeculares atque ex saeculo apostolatum exerceant, Operis Dei sodales potius singillatim quam collegialiter agunt et operantur. Omnes et singuli, quin ullus ex alterius labore excusari possit, sive exemplo, quo semper et ubique inter cives, inter collegas, inter laboris socios, domi, in via, in officio, optimos sese exhibere conantur; sive actione personali; sive relationibus mentis animique contactibus omne genus, quibus fermentum in massa, sal in cibis, lux in tenebris (Math. XIII, 33; V, 13; V, 14,' 16) apparent, Ecclesiae regnique

caelestis actuosi ac indefessi operarii sunt.

Formas collectivas apostolatus sodales non dedianuntur, sed actionis externae -praecipue religiosae- formas seu associationes specificas, ex quibus Institutum publice subnotaretur, devitant. Utuntur potius, ut peculiari suae missioni respondentibus, associationibus communibus et civilibus, ex. g. litterariis, oeconomicis, industrialibus, viribus exercendis, aliisque similibus. In omnibus tamen salus animarum iuxta suprema esse debet, prout, Superiorum iudicio, locorum temporumque adiuncta exigere videantur.

Opera singula apprime respondent descriptae rationi apostolatus, qui ita apparere iugiter debet, scilicet: profunde humanus, annabilis,

apertus atque sincerus, etsi
discretione tactuque plenus.

**In particulari, apostolatum omnes,
viri praecipue,l, exercent:**

1.- Per elevationem humanam,
socialem, thecnicam et per
sanctificationem laboris
professionalis, ipsum ad maiorem
aedificationem maiusque semper
animatorum bonum convertendo,
eorum praesertim quui eiusdem
professionis socii sunt, illorumque
etiam qui cum ipsis ve] sub ipsis
sodalibus laborant. Omnibus, cum
quibus professionis causa vel
occasione quamlibet relationem
habent, sese exhibere nitantur ut
vivum, practicum, constans, com
letum christiana fidelitatis
exemplum, cuius vexilliferi esse in
saeculo revea glo ara possunt.
Speciali ratione, hunc constantem
plenumque apostolatum exempli a
tractionisque, ut veram actionem

socialem exercere debent cum
operarais, quos ira industriis ac
professionibus adjutores,
collaboratores operisque socios sub
se ha' bent;

2.- Per exemplarem perfectamque
munerum civilium ac politicorum
omnis gradus adimpletionem, quae
publicae legitimae Áuctoritates ipsis
commiserint, vel ad quae concivium
fiducia eos vocaverit;

3.- Per assiduam et conscientiam
collaborationem ad solidam
educationem religiosam, scientificam
et professionalem iuvenum, qui
studiis incumbunt, praecipue in
Universitatibus et
Scholis, Superioribus. Opus Dei
ordinarie collegia propria
privataque, in quibus sodales
collective instructionem
",impellantur, ut specificam suam
peculiarem apostolatus rationem
non respicit. Praefert, quantum

potest, suam in Scholis publicis
anonymam collaborationem
pra', estare. Tamen, ubi temporum et
locorum adiuncta aliud ad bonum
maiis aniniarum suadere videantur,
absque difficultate quamlibet
Universitatum, Collegiorum vel
Academiarum formam instituere
valet. Illa actio et collaboratio omnes
integralis et harmonicae educationis
aspectus complectitur, nullo
parvipenso vel minbris habito.
Cooperantur, nempe: a) ad
educationem intellectualem et
professional' em, sive docendo in
Universitatibus, Scholis Superioribus,
etc, -dum possibile siit, publicis;- sive
assistendo labora intellectuali,
exercitationibus thecnicis,
praeparationibus scholasticis
iuvenum; sive ipsos denique in
Scholis applicationis, aut singillbtim,
ad exercitium professionum
instruendo ac praeparando; b) ad
educationem moralem et religiosam
in Collegiis ac Residentiis

Universitarias, quorum regimen suscipiunt; c) ad educationem denique socialem, artisticam, physicam, etc., per so~ietates iuvenum omne genus ad peculiares fines ordinatas;

4.- Per ministeria diffusionis ac propagationis veritatis solidaeque christianaee culturae. Omnibus, etiam modernioribus et moddlnissimis rationibus emissionis ac reproductionis oralis et scriptae verbi imaginisq e, ad Ecclesiae defensionem animarumque utilitatem promovendam Opus Dei uti potest ac debet;

5.- Per investigationem scientificam; per assiduam publicationem librorum, elucubrationum, opusculorum studiorumque in iEphemeridibus et Collectionibus technicis, artisticis, scientificis, etc.; per collaboraltionem in Congressibus scientificis; per fraternum

adiutorium catholicis scriptoribús
praestitum, perque alia auxilia, quae
alacrem scientiae apostolatum
constituunt; I

6.- Inter peculiaaria Operis Dei
ministeria, hoc recenseri speciatim
debet, quod iure meritoque Instituto
carissimum est, scilicet: apostolatus
ad fidem, vitam christianam, immo
et piam, illos omnes trahendi et
adducendi qui "ignorant et errant",
vel qui a domo paterna diversimode
prodigi longe absunt, aut passionibus
seu praeiudiciis hostes Ecclesiae sese
exhibit: praeterquam aliis
apostolatus rationibus, etiam
ipsorum collaborationem sive
professionalem sive oeconomicam
sive socialem prudenter quaerendo
ad fila Instituti opera, quae omnibus
patere possunt. Hac mente et hoc
fine cooperatio petitur et ordinatur
ut, ex ipsa, illi Dei gratiam ac
misericordiam consequantur et ad

fidem christianosque mores suaviter
sed efficaciter trahantur;

7.-Denique per serenam, hilarem,
perfectam omnium exsecutionem
quae ipsis Superiores ubique
terrarum committere censeant,
prompti semper ac parati ad illas
petendas regiones, in quibus Ecclesia
persecutionem patiatur ve;
quomodolibet ipsorum ministeria ve;
operam materne invocet.

Semper et ubique sodalis Operis Dei
Christi Domini pacem ac plenam
securamque in Domino laetitiam
secum fert, omnibusque hominibus
bonae voluntatis amice offert;
quinimmo omnes prorsus ea pace ac
laetitia contagiare nititur, atque
singulos ad haec tam suavia Divinae
Bonitatis dona acceptanda atque
gustanda suaviter compellit.

Opera apostolatus Sectionis mulierum:

Mulieres omnes ac singulae non solum specificum apostolatum exercent, sed praeterea communia apostolatui Instituti, rationibus et modis quae donis naturae et gratiae ipsis a Domino largitis adaequate respondent, cooperara debent.

Praeter collaborationem igitur in operibus apostolatus supra descriptis -congrue tamen ac prudenter omnia ad peculiarem earum condicionem atque actionem accommodando- apostolatus mulierum Instituti haec opera insuper, ut sibi specialiter propria, vindicat:

1.-Regunt atque administrant spiritualium exercitorum domos;

2.- Catholicae veritatis ac verae solidaeque culturae diffusioni scriptae ac pictae per editrices domos, per officinas librarias et operas bibliothecarum, etc., incumbunt: orali vero per cursus, instructiones aliaque id genus;

3.- Alias mulieres ad diversas apostolatus formas accuratissime praeparant, ope scholis, cursibus et exercitationibus;

4.- Omnibus mediis quae apta videantur modestiam christianam mulierum indefesse fovent, defendunt, vindicant;

5.-Eadem ratione ac supra dictum est, Residentias instituunt et regunt pro puellis et iuvenibus quae studiis vacant, earumque educationem sub omni respectu promovent;

6.- Scholas agricolas aperiunt ad christiane, socialiter et moraliter colonas instituendas, ubi in omnibus, quae ad officia industriasque spectant et mulieribus huius condicionis utilia sunt, eas apte instruunt; pariterque domos ad ancillas servitio domestico praeparandas erigere curant;

7.- Denique familiarem administrationem atque domesticam oeconomiam omnium domorum Instituti gerunt, e loco tamen penitus separato, ita ut ex canonica unius domus erectione, duae separatae domus iure exsurgent in unoquoque Operis Dei domicilio.

IV. SPIRITUS INSTITUTI OPUS DEI.

Instituti aspectus duplex, asceticus et apostolicus, ita sibi adaequate respondet, ac cum charactere saeculari Operis Dei intrinsece et harmonice fusus ac compenetratus est, ut solidam ac simplicem vitae unitatem necessario secum ferre ac inducere semper videatur. Huic forti vitae unitati, respondet spontanea magnanimitas, perpetuo renovata, in omnibus patens, omnibusque manifesta. Ex ipsa, ut Operis Dei sodalis, speciali vocatione signatus, Christi Iesu fidelis miles in saeculo evadat (II Tim. II, 3), debet se totum

et omnia sua in holocaustum offerre: "in simplicitate cordis mei laetus obtuli universa" (I Par. XXIX, 17).

Fundamentum solidum quo omnia in Opere Dei constant, radixque foecunda singula vivificans est sensus humilis ac sincerus filiationis divinae in Christo Iesu. Donum pietatis ad omnia utile (I Tim. IV, 8), ex quo dulciter creditur charitati paternae quam habet Deus in nobis (I Io. IV, 16), ex quo Christus Dominus, Deus horno, ut frater primogenitus ineffabili sua bonitate sentitur, omnes sodales fraterna veraque pietate adstringit. Sensus gustatus paternitatis divinae, adoptivae filiationis ac fraternitatis in Christo, naturales veluti fructus in Opere Dei producit: amorem orationis et spiritum precum (Zac. XII, 10), ardorem et sitim interioris vitae, fiduciam filialem in paterna Dei Providentia atque ditionem

serenam et iucundam divinae
Voluntati.

Pietas Operis Dei simplex, sobria et virilis est in omnibus: deinde doctrinalis, perfecte assimilata ac renovata ex perpetuo et practico religionis studio; delectatur S. Liturgia, ipsamque et suaviter gustat et amice componit cum solidis formis, quae eam applicant vel complent, atque cum exercitiis personalibus meditationis ac contemplationis, examinum, mortificationum aliorumque similium.

Ex plena magnanimitate ac profunda vitae unificatione -Domino et Patri per Christum Dominum, cum unctione doni pietatis, totaliter consecratae et fratribus in communionem perpetuo traditae-, nascitur necessitas et veluti instinctus supernaturalis omnia purificandi, elevandi ad ordinem

gratiae, sanctificandi et convertendi in instrumentum apostolatus. Hinc magna cura virtutum moralium, harmonica educatio humana, digna et nobilis socialis conversatio: "omnia autem vestra sunt, vos autem Christi" (I Cor. III, 23; Phil. III, 8). Breviter nempe: spiritus Operis Dei est supernaturalis, sincerus ac profundus, simplex, perfecte assimilatus et veluti connaturalis effectus, qui omnia penetrat, purificat et, quin deformet, in veram substantiam sanctificationis et apostolatus transformat: "vos autem Christi", et ad exemplum Christi et cum Christo, Dei (Phil. 1:bid.).

Ut insidiae vincantur triplicis concupiscentiae, superbiae vitae speciatim, quae ex doctrina, ex condicione sociali et ex muneribus alii posset, ascetismus sapienti firmitate plenus impense in Instituto colitur. Hic ascetismus nititur: humilitate, quam a summo mane,

fronte ad pulverem usque prona,
omnes profitentur sub lemmate
"serviam"; obedientia absoluta; sui
abnegatione et frequentibus
mortificationibus, etiam corporis.
Haec omnia scienter curantur ut
media non solum purificationis, sed
praeterea veri et solidi progressus
spiritualis, iuxta illud bene probatum
ac comprobatum verbum: "tantum
proficies quantum tibi ipsi vim
intuleris"; curantur etiam ut
authentica demonstratio et
exercitatio effectivi et practici amoris
Christi, qui "dilexit me et tradidit
semetipsum pro me" (Gal. II, 20); et
denique, ut praeparatio ad omnem
apostolatum eiusque perfectum
exercitium: "Adimpleo ea quae
desunt passionum Christi in carne
mea pro corpore suo, quod est
Ecclesia" (Col. 1, 24).

Renovatus sensus filiationis divinae
in Christo Iesu, necessario in Opere
Dei vertitur et practice traducitur in

ardens desiderium et sincerum studium, vere tenerum simulque profundum, imitandi Deum ut fui carissimi (Eph. V, 1) et -ad exemplum Christi, Unigeniti Patris et Primogeniti in multis fratribus, qui in omnibus via et exemplar est- plene et totaliter propriam vitam conformandi ad christianam perfectionem (Rom. VIII, 29), in saeculo quidem et in propria cuiusque professione.

Hoc ascetismi exemplar aliquibus tractibus completur: tenera devotione et deditio erga Beatissimam Virginem Mariam; pio amore erga Sanctam Matrem Ecclesiam, omniumque ad illam quoquo modo pertinentium; sincera veneratione, dilectione atque docilitate erga Summum Pontificem et ecclesiasticam ordinariam Hierarchiam; fideli ac perpetuo sensu humilitatis externae et intrinsecae, non tantum individualis

sed etiam collectivae; candore
connaturalis simplicitatis; familiari
et nobili agendi ratione; et, denique,
expressione iugis serenae laetitiae.

V. FORMATIONIS RATIO, GRADUS, NOTAE AC CHARACTERES.

Attento Operis Dei fine,
candidatorum severissima fit selectio
atque, iam veluti ad ianuas,
eliminatio. Non raro inter
Supernumerarios provide et amice
retinentur qui iudicati sunt ad
plenam consecrationem non vere
vocati.

Praeter illa communia impedimenta,
quae Institutis saecularibus etiam
applicantur, et praeter requisita
generalia, ad Opus Dei, ex ipsius
natura atque ratione apostolatus,
non immerito requisita nonnulla
exiguntur et aliqua imponuntur
particularia impedimenta. Attenditur
sane ad personae condicionem,
etiam socialem, ipsiusque qualitates

et exigitur ingenium capax superioris formationis; quoad animi dotes, pro omnibus et singulis candidatis, necessarius reputatur character sincerus, rectus, sociabilis, virilis, ad actionem et apostolatum individualem exercendum idoneus et aptus. Candidati debent esse tenaces, dociles, ad profundam formationem et transformationem dispositi.

Denique, pro Numerarais, studia in aliqua Universitate iam peracta vel cum fructu peragenda requiruntur.

Ut educatio possit profunde a candidatis assimilari et ulteriore formatione et transformatione novi homines verique apostoli ex ipsis creara queant, arduum opus quadam veluti praeformatione incipiendum est. Nemo sane ad Opus Dei ut verum ipsius membrum directo admittitur. In coetibus per quos apostolatum "operis S: Raphai lis" sodales exercent, candidatus iuvenis probatur, educatur, praeparatur. Qui

vocatus praesumi potest, quia
impedimentis caret, requisitis et
qualitatibus ornatur et bonum de se
specimen dedit, in Collegüs et
Residentiis Operas Dei, cum studiis
vacat vel ipsa complet, in contactu
gradatim ponitur cum spiritu
intrinseco Instituti et pedetentim in
diversis apostolatus operibus
exercetur. Interea candidatus lente
experitur et ipsius probatio
completur.

Quando iam haec individualis
probatio absoluta censeri potest,
quando iuvenis culturam religiosam
claram et profundam acquisivit
suamque vere et practice fecit, tunc
candidatus ad Opus Dei admittitur.
Postea incipiunt formalis probationis
cursus, quibus superatis, ascensio ad
diversos gradus, qui sapienter in
Opere Dei distinguuntur, fieri valet.
Post primam huiusmodi
formationem, candidatus su; ipsius
Oblationem Domino et Instituto facit.

In ipsa, vota socialia ad annum
emittuntur et per quinque saltem
solidos annos renovara debent. Ex
Oblatione ad Fidelitatem transitus et
gradus fit, quo pulchro nomine
perpetua consecratio designatur.

Inter perpetuo Fidelitate
incorporatos, seliguntur qui accurate
ulterius probati et formati, ad
munera regiminis atque educationis
apti declarantur voceque, ut dicunt,
passiva fruuntur et Inscripti
nuncupantur. Voce etiam activa in
supremis Instituti Congressibus,
praesertim vero in electivis, ex quo
Electores dicuntur, pauci post
severam praeparationem donantur.

Clericalis sacerdotum institutio
omnibus modis fovetur ac
severissime exigitur. Sub respectu
ecclesiasticae culturae, non solum ab
omnibus completum curriculum, ad
normam iugis communis
peculiarisque Societatis Sacerdotalis

Sanctae Crucis, ad unguem
requiritur, sed praeterea una saltem
doctoralis ecclesiastica laurea, in
Athaeneis Romanis ex regula
consequenda, ab omnibus et singulis
expostulatur. Ecclesiastica vero
spiritualis formatio accuratissime in
cursibus Collegiisque ad hoc
destinatis et ordinatis praebetur ac
impertitur.

VI. REGIMEN INSTITUTI .

Duae hierarchiae interne pro viris et
mulieribus diversae, in omnibus
gradibus regiminis distinguuntur.
Ipsaeque in Patre eiusque delegatis
ac, in unaquaque Regione, in
Consiliario uniuntur: atque ab ipsis
tantum sive Institutum sive singulæ
eius Regiones legitime
repraesentatur. Consiliarius tamen,
quoad mulierum Sectionem, vice et
nomine Patris agit.

Hierarchia tribus gradibus constat:
generali, regionali et locali, in quibus

interna munera atque officia socüs
Numerarüs semper reservantur.

Supremus Moderator seu Praeses
Generalis Instituti ad vitam eligitur
et plena potestate fruitur. Operis Dei
ratio atque intima ipsius ad modum
familiae constitutio; membrorum
Numerariorum condicio quae, cum
omnes intellectuales sint taus evadit
ut auctoritas, si discutiatur,
periclitetur; denique natura et
character apostolatus sodalium,
suadere visa sunt ut Pater omnia in
manibus habeat, ita ut Congressus,
Consilia ac munera ipsum adiuvare
debeant, atque non nisi in casibus
gravioribus, ad normam iuris et
Constitutionum, votum
deliberativum in regimine praecipue
generali admittatur. Rationes quibus
haec absoluta auctoritatis ratio
vindicabatur severe ad trutinam non
semel revocatae sunt: et post diligens
earum examen in Commissionibus
Consultorum prius, et postea in

Congressibus plenis, a S.
Congregatione probatae et, praecipue
quoad graviora, etiam SS.mo Domino
Nostro Papae subiectae sunt.

Corpora moralia, quibus Patris
electio aliorumque generalium
munerum utriusque Sectionis
Instituti provisio reservantur, sunt
Congressus Electorum et Congressus
Electrcum. Praeter facultates
electivas, ipsis, in unaquaque
Sectione competit participatio
quaedam in supremo regimine, ad
normam Constitutionum. Congressus
ordinarios singulis quinquennijs
convocatur, ut de Instituti statu
iudicium proferat et futurae actioni
regiminis oportunas normas
suadere valeat. Convocari insuper
Congressus Sectionis virorum debet
quando Patris officium vacat: et
etiam convocandus extra ordinem
est, cum rerum adiuncta quoquo
modo ad normam Constitutionum id
postulent.

Inter Congregationes, quae in regiminis ordinatione notatu dignae sunt, recenser; debent Hebdomadae Laboris, generales et regionales. Ipsae ad internae experientiae lectiones diligenter colligendas, et ad progressum ordinate promovendum in methodis et instrumentis ad apostolatum adhibendis dedicantur, in utraque Operis Dei Sectione. Ad Hebdomadas Laboris sodales omnes Instituti seu Regionis Fidelitate Operi Dei perpetuo incorporati collaborare valent, etsi non omnes ipsis adsistere queunt.

Cum iam ergo omnia ad Institutum et Constitutiones Operis Dei Societatisque Sacerdotalis Sanctae Crucis spectantia accurate perpensa sub omni versu haberi valeant, et clare solideque constent, Haec Sacra Congregatio Negotüs Religiosorum Sodalium praeposita, vigore specialium facultatum a SS.mo Domino Nostro Pio, Divina

Providentia Papa XII, occasione Anni Maximi Iubilaei concessarum,
Ipsiisque nomine et auctoritate,
quae sequuntur statuere decrevit:

1.um.-Institutum Societas
Sacerdotalis Sanctae Crucis et Opus
Dei ut Institutum saeculare, ad
normam Constitutionis Apostolicae
"Provida Mater Ecclesia", definitive
approbatur et confirmatur;

2.um.-Constitutiones Instituti
saecularis Societas Sacerdotalis
Sanctae Crucis et Opus Dei, prout in
hoc textu adsunt cuius autographium
in Archivo Sacrae Congregationis
conservatur, definitive approbantur.

Contrariis quibuslibet minime
obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae
Congregationis de Religiosis, die XVI
iunii an. Maximi Iubilaei MDCCCCL,
Sanctissimo Divinoque Cordi Iesu
sacra.

+ Al. Card. Lavitrano

L + S Praef.

+ fr. L..E. Pasetto

Secr.

A. de Fuenmayor, V. Gómez-
Iglesias y J. L. Illanes

pdf | Documento generado
automáticamente desde [https://
opusdei.org/es-es/article/decreto-
primum-inter-de-aprobacion-definitiva-
del-opus-dei-y-sus-constituciones-como-
instituto-secular-de-derecho-
pontificio-16-vi-1950/](https://opusdei.org/es-es/article/decreto-primum-inter-de-aprobacion-definitiva-del-opus-dei-y-sus-constituciones-como-instituto-secular-de-derecho-pontificio-16-vi-1950/) (23/07/2025)